

чаваль съ свирепъ характеръ. Но отъ кого е трѣбвало да се брани трицератопсътъ? Отъ кого е трѣбвало да се брани сжщо добре въоръжениятъ стегозавръ? Отъ кой неприятель сж се плашили бронтозаврътъ и игванодонътъ?

Тѣхни врагове сж били други гущери, свирепи и коварни. На първо мѣсто ще трѣбва да споменемъ мегалозавра (обр. 6). Този гущеръ, на дължина надъ 7

Обр. 6. Мегалозавръ

метра, макаръ и не тѣй грамаденъ както първитѣ, се е отличаваль съ голѣма лекоподвижностъ, остри зѣби и яки нокти върху прѣститѣ. Явно е, че той е билъ истински хищникъ, силенъ и неустрашимъ и, подобно на сегашенъ лъвъ, може справедливо да се ползува съ славата на царъ въ срѣдата на тогавашнитѣ хищници. Представете си мегалозавра, легналъ въ храститѣ и очаква плячката си, подгъналъ заднитѣ си крака подъ трупъ. Минава жертвата. Той прави силенъ скокъ къмъ нея и я залавя съ преднитѣ си крака, както котката хваща мишката. Неговитѣ яки челюсти, въоръжени съ остри зѣби, веднага почватъ да действувать и не следъ много отъ месото и коститѣ на хванатото животно не остава никаква следа.

У старитѣ гърци е сжществувало едно интересно предание, което гласи така: Нѣкога, въ незапомнени